

- 27 Ето, ^итова издирихмы, така е:
Чуй го и познай за себе си.

ГЛАВА 6.

- 1 А Іовъ отговори и рече:
2 Дано бы ся прѣтеглила наистинѣ моя-
та печаль,
И злополучіе-то ми да бы ся турило *всич-
ко-то* наедно въ кѣпоны-тѣ;
3 Понеже сега бы была ^апо тежка отъ
морскый-тѣ пѣсѣкъ:
За това думы-тѣ ми оскудѣвать.
4 Защото ^сстрѣлы-тѣ на Всесилнаго сѣ
вѣтрѣ въ мене,
На които ядѣ-тѣ испива духъ-тѣ ми:
^сБожии-тѣ ужаси ся опѣлчавать противъ
мене.
5 Рече ли дивый оселъ при трѣвѣх-тѣ?
Или мычи ли волѣ-тѣ при яслы-тѣ си?
6 Яде ли ся невкусно-то безъ соль?
Или има ли вкусъ въ бѣлтѣхъ-тѣ на яй-
це-то?
7 *Нѣща отъ които* душа-та ми ся отвраща-
ше да *гѣ* не досѣгне,
Тѣ ми станѣхъхъ както блудкаво ястіе.
8 Дано да получахъ прошеніе-то си,
И да ми дадѣше Богъ желаніе-то ми!
9 И ^ада бы благоизволилъ Богъ да мя по-
губѣше:
Да бы отпущнѣлъ рѣкѣхъ-тѣ си, та да мя
посѣчеше.
10 Но ще ми бѣде още това утѣшеніе,
И въ скѣрбъ когато не бы *мѣ* пожалили
ще ся развеселѣхъ,
Че азъ ^сне скрыхъ думы-тѣ ^ана Святаго.
11 Що е сила-та ми, та да ся стѣрпѣвамъ?
И що е сетнина-та ми, та да продѣлѣхъ
животъ-тѣ си?
12 Да ли е сила-та ми сила каменна?
Или плѣть-та ми мѣдна?
13 Не исчезнѣ ли въ мене помощь-та ми?
И не ся ли отдалечи отъ мене избавеніе-то?
14 ^иНа оскѣрбенный-тѣ *тѣбѣ* съжалѣніе
отъ пріятеля му:
Но той е оставилъ страхъ-тѣ на Всесил-
наго.
15 ^иБратія-та ми *мѣ* измамихъхъ като потокъ,
^иПрѣминѣхъхъ като теченіе на потоци,
16 Който ся мѣхатъ отъ ледѣ-тѣ,
Въ които ся топи снѣгъ-тѣ:
17 Когато ся стоплятъ, исчезнувать:
Когато стане топлѣина, изглаждатъ ся отъ
мѣсто-то си.
18 Кервани-тѣ като забыкалятъ пѣтища-
та си,
Пристигатъ въ нищо и ся губятъ.

и Псал. 111; 2.

а Прит. 27; 3.

б Псал. 38; 2.

в Псал. 88; 15, 16.

г 3 Цар. 19; 4.

д Дѣян. 20; 20.

е Лев. 19; 2. Иса. 57; 15.

Осія 11; 9.

ж Прит. 17; 17.

з Псал. 38; 11. 41; 9.

и Іер. 15; 18.

і Быт. 25; 15.

к 3 Цар. 10; 1. Псал. 72; 10.

лез. 27; 22, 23.

м Іер. 14; 3.

- 19 Кервани-тѣ ^иОсманскы гледахъ,
Пѣтници-тѣ ^иШевскы гѣ чакахъ.
20 ^иИзлѣгахъ ся въ надеждѣхъ-тѣ си:
Дойдохъ тамъ, и ся посрамихъ.
21 Сега и ^ивы сте никакви:
Видѣхте ужасъ, и ^ися уплашихте.
22 Рѣкохъ ли азъ: Донесете ми?
Или: Дайте ми даръ отъ имотъ-тѣ си?
23 Или: Отървѣте мя отъ рѣкѣхъ-тѣ на не-
пріятеля?
Или: Избавте мя отъ рѣкѣхъ-тѣ на на-
силницы-тѣ?
24 Научѣте мя, и азъ ще мѣлѣхъ:
И покажѣте ми въ що съмъ сѣгрѣшилъ.
25 Колко сѣ яку правы-тѣ думы:
Но ваше-то изобличеніе, що показува?
26 Мечтаете ли да изобличите думы,
Когато на отчаянный-тѣ думы-тѣ сѣ ка-
то вѣтрѣ?
27 Наистинѣ, вы впримчате сираче-то,
И ^икопаете ровъ на пріятеля си.
28 Сега прочее, благовольтѣ да погледнете
на мене,
Защото прѣдъ васъ е *явно* ако азъ лѣжѣхъ.
29 ^иПовѣрите ся, молихъ: нека не става не-
правда:
Ей, повѣрите ся пакъ: азъ имамъ прав-
дѣ въ това.
30 Има ли неправда въ языкъ-тѣ ми?
Не може ли небе-то ми да разбере ло-
шо-то?

ГЛАВА 7.

- 1 Не е ^али воинствованіе челоѣтскый
жизнотъ на земѣхъ-тѣ?
И дни-тѣ му не сѣ ли като дни на наем-
никъ?
2 Както рабъ желае снѣхъ,
И както наемникъ очакува заплатѣхъ-тѣ си,
3 Така азъ зѣхъ за наслѣдіе ^имѣсецы на
суетѣхъ,
И печалны нощи ми ся опрѣдѣлихъ.
4 ^аКогато си лѣгамъ, казувамъ:
Кога ще станѣхъ, и ще прѣміне нощъ-та?
И омързнѣхъ ми да ся обращахъ до зоры.
5 Плѣть-та ми е ^иоблѣчена съ червие и бу-
цы отъ персть;
Кожа-та ми ся пука, и тече.
6 ^иДни-тѣ ми сѣ по бѣрзи отъ совалѣхъ-тѣ
на ткачѣ-тѣ,
И чезнѣхъ безъ надеждѣхъ.
7 Помени че ^ижизнотъ-тѣ ми е вѣтрѣ:
Око-то ми нѣма да ся вѣрне за да види
добро.
8 ^иОко-то на оногози който мя гледа, нѣ-
ма да мя види *вече*:

м Гл. 13; 4.

и Псал. 38; 11.

о Псал. 57; 6.

п Гл. 17; 10.

—

а Гл. 14; 5, 13, 14. Псал.

39; 4.

б Виж. Гл. 29; 2.

в Втор. 28; 67. Гл. 17; 12.

г Иса. 14; 11.

д Гл. 9; 25. 16; 22. 17; 11.

е Псал. 90; 6. 102; 11. 103;

15. 144; 4. Иса. 38; 12.

ж 40; 6. Іан. 4; 14.

з Псал. 78; 39. 89; 47.

и Гл. 20; 9.